

[Agnete Laustsen]

krav på forbliven her i landet, mens deres ansøgning undersøges – vel at mærke betalt forbliven – hvis det så senere skulle vise sig, at de alligevel bliver sendt hjem. I den forbindelse vil jeg dog gerne sige, at jeg er tilfreds med, at der med Røde Kors som medlemmer nu agtes indrettet indkvarteringssteder på bl.a. Kagerup og Kongelunden flyvestationer, således at den hotelindkvartering, vi for øjeblikket har, kan blive reduceret.

Antallet af flygtninge og ikke mindst arten af dem diskuteres naturligvis i redegørelsen, ikke mindst det stigende antal iranere, som nu udgør halvdelen af de spontane flygtninge. Også den anden store gruppe, nemlig fra Sri Lanka, bliver nævnt. Baggrunden for, at disse mennesker flygter, er dels et umenneskeligt styre og en blodig krig, dels interne uroligheder mellem forskellige befolkningsgrupper. For visse dele af disse flygtninge – det gælder nok især den sidste kategori – kan det måske nok være et spørgsmål, om de alle virkelig opfylder betingelserne for at modtages her som det, vi kalder spontanflygtninge, eller de måske i visse tilfælde snarere er bekvemmelighedsflygtninge. Det er en meget svær afgørelse at træffe, men jeg håber, at flygtningenævnet får mulighed for at tage stilling til nogle sager. Indtil da kan vi som nævnt ikke afvise dem.

Jeg har forståelse for, at justitsministeren ønsker en rationaliseret behandling af de mange ensartede iranske sager, men jeg vil dog gerne henstille, at det ikke bliver for skematisk, idet denne gruppe trods den påståede ensartethed nok rummer mange forskellige årsager til flugt.

Der er nogle, der mener, at det er helt urimeligt at nære bekymring over at modtage flygtninge i de mængder, vi gør i dag – det er 500–600 månedligt – Danmark skal bare lukke op. Jeg skal ikke tage stilling til, om ca. 500 månedligt, som det er for øjeblikket, er det, vi kan klare. Vi har jo også herudover vore forpligtelser til kvotamæssigt at aftage Danida-flygtninge gennem FN. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ved det krav på familiesammenføring, som vi har, meget let kan blive en flygtningemængde, som er på ikke 500, men måske det tre- eller femdobbelte. Det kan derfor blive en ganske hård belastning af det danske samfund, både økonomisk, kulturelt og ikke mindst på det arbejdsmæssige område, hvis så mange men-

nesker fra så fjerne lande skal integreres, herunder bosættes og undervises.

Man vil kunne forstå, at vi fra konservativ side ser på situationen i dag og de fremtidsperspektiver, den åbner for, med dyb alvor og bekymring. Udlændingeloven har i den korte tid, hvori den har virket, fået nogle konsekvenser, som vi ikke kan lukke øjnene for under påberøbelser af menneskelighed. Vi mener derfor, at vi på baggrund af denne redegørelse og denne debat må tage sagen op i retsudvalget og få helt klarlagt, om den lov, som vi vedtog i stor enighed og med et kompromis' fordele og ulemper, har virket efter sin hensigt, eller vi ikke snarere burde bevæge os hen mod et europæisk samarbejde med nogenlunde ensartede regler, således at ikke ét land, eventuelt to lande, der end ikke behøver at være de mest bæredygtige, kommer til at stå med alle problemerne.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Fru Agnete Laustsen var inde på, at flygtningene kom her til landet i særlig grad på grund af den nye udlændingelov. Jeg ved ikke, om fru Agnete Laustsen vil forsøge at dokumentere det her fra talerstolen, f.eks. set i forhold til den mængde af asylansøgere, man har i Sverige og andre lande, som vi normalt gerne vil sammenligne os med.

Derudover vil jeg da godt spørge fru Agnete Laustsen, om indlægget skulle forstås sådan, at den konservative gruppe går ind for, at vi skal genindføre en afvisningsmulighed ved grænsen, uden at asylansøgningerne kommer under den behandling, vi i øvrigt har tilrettelagt i udlændingeloven, altså i direktoratet og med en ankemulighed til flygtningenævnet.

Jeg vil også godt spørge, da det nu tilsyneladende er en stor belastning med disse flygtninge: følte fru Agnete Laustsen også, at det var en hård belastning, da vi tog imod ca. 1.400 ungarske flygtninge i 1956, eller da vi tog imod 3.500 polske jøder i 1969? Havde den konservative gruppe da den samme holdning, eller er sandheden i virkeligheden, at man finder, der er en forskel på flygtninge, som kommer fra kommunistiske diktaturer, og så flygtninge, der kommer fra præsteskabsdiktaturer eller militærdiktaturer eller andre former for diktatur?